

Key:

A letter (with a קמץ) which is pink indicates that the קמץ underneath is a קטן קמץ.

A letter which is red and has a קָבֵץ underneath it, indicates that the vowel is long (a שוּרוּק) despite the absence of a *vav*.

A letter which is red and has a הִירִיק underneath it, indicates that the vowel is long (a מְלֵא) despite the absence of a *yud*.

» indicates that the accent on the word *is* pushed back (נסוג אחור) because of the next word

« indicates that the accent on the word *is not* pushed back even though the next word has the accent on the first syllable.

• (the bullet symbol) indicates any of the following:

1. Two consecutive words that end and begin, respectively, with the same or very similar sound.

2. Two syllables within a word that need to be carefully differentiated – so that one syllable does not get swallowed – e.g. לִיאֵבִתִּינוּ (should not be read as *la-vo-tai-nu* but as *la-a-vo-tai-nu*).

3. Two consecutive consonants within one word where the first is vocalized with a *shewa nach* and one of them is voiced and the other is unvoiced, so one must take great care not to read both as voiced (or unvoiced) – e.g. תִּזְכְּרוּ.

Square brackets [ ] are used to highlight words of phrases that can be easily misplaced in phrasing.

A שוא נע is bold – which displays as bold and off-center underneath the letter to the left.

A דגש which is in pink is a reminder that it is a *dagesh chazak* (only a few are marked in this way – most occurrences of a *dagesh chazak* are in the regular black color.)

If you find something that I missed please send me a comment using the Contact button at the bottom of the webpage.

שיר השירים

פרק א

- א: שיר השירים אשר לשלמה:
ב: ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך ממין:
ג: לרית שקנך טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבך:
ד: משקני אחרך נרוצה הבי-אני המלך • תדריו נגילה ונשמחה בך נז-כירה דדיך ממין מישרים אהבך: ס
ה: שחורה אני ונאזה בנות ירושלים כאהלי קדר פירי-עות • שלמה:
ו: אל-תראוני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי נחרו-כי שמי נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא נטרתני:
ז: הנדה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרפיץ בצתרים שלמה אהיה כעטיה על עררי חברך:
ח: אם-לא תדעי לך הנפה בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ור-עי את-נדיתיך על משכנות הרעים: ס
ט: לססתי ברכבי פרעה דמיתוך רעיתי:
י: נאנו לחנוך בתרים צוארך בחרוזים:
יא: תורי זהב נעשה-לך עם נקדות הכסף:
יב: עד-שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו:
יג: צלזר המרו דודי לי בין שני • ילון:
יד: אשבל הכפרו דודי לי בכרמי [עין] גדי: ס
טו: הנך יפה רעיתי הנך יפה עינך יונים:
טז: הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו ר-עננה:
יז: קרות בתינו ארזים (רחוטנו) רהוטנו ברותים:

פרק ב

- א: אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
ב: כשושנה בין החורים כן רעיתי בין הבנות:
ג: כתפוח ב-עצי ה-ער כן דודי בין הבנים בצלח חמד-תי ויש-בתי ופריו מתוק לחכי:
ד: הבי-אני אל-בית הלון ודגלו עלי א-הבה:
ה: סמכוני באששות רפדוני בתפוחים כי-חולת א-הבה אני:
ו: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
ז: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אם-תעירו ונאם-תעוררו את-הא-הבה עד שתחפץ: ס
ח: קול דודי [הנה-זה] בא מדלג על-תהלים • מקפץ על-הנבעות:

ט: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהגה עומד אתר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיל מִן־הַחֲלָזוֹת מִצִּיץ מִן־הַחֲרָקִים:

י: ענה דודי ואמר» לִי קוֹמֵי לָךְ רַעֲיָתִי וּלְכִי־לָךְ:

יא: כִּי־הִנֵּה (הסתו) הִסְתִּיּו עָבַר הַגֶּשֶׁם חִלַּף הַלָּךְ לֹא:

יב: הַנְּצָנִים נָרְאוּ ב־אֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ:

יג: הַתְּאֵנָה הַנְּטָה פְּנֵיהָ וְהַנְּפִנִים סִמְרָר נִתְּנוּ» הֵיחַ קוֹמֵי (לכי) לָךְ רַעֲיָתִי וּלְכִי־לָךְ: ס

יד: יוֹנְתִי בַחֲנִי הִסְלַע בְּסִתְרֵי הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאֵי־הַשָּׁמַיִם עֵינַי אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמַרְאֵיךָ נְאוּה: ס

טו: אֲחֻז־לְנוּ שׁוֹעֲלִים שׁוֹעֲלִים קִטְנִים • מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סִמְרָר:

טז: דודי» לִי וְאֲנִי» לֹא הָרַעַה בְּשׁוֹשְׁנִים:

יז: עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבַב הַמָּה־לָּךְ דודי לצבי או לעפר האילים על־הַרִי» בְּתָר: ס

פרק ג

א: על־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְקִשְׁתִּי • וְלֹא מִצְּאֵתִי:

ב: אֶקוֹמָה נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי בְקִשְׁתִּי • וְלֹא מִצְּאֵתִי:

ג: מִצְּאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם:

ד: כִּמְעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם עַד שִׁמְצָאתִי אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּי • וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁתְּבִיאֵתִי אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר הַדֹּרְתִי:

ה: הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת או בְּאִילוֹת הַשָּׁהָה אִם־תַּעֲרֹרוּ וְאִם־תַּעֲזְרוּ אֶת־הָאֱהָבָה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: ס

ו: מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֲשָׂן מִקְטָרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבִ־קַת רוֹכֵל:

ז: הִנֵּה מִטְתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיב» לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל:

ח: כָּל־אֲתוֹנִי» חָרַב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יָרְכּוּ מִפְּחַד בַּלַּיְלוֹת: ס

ט: אֶפְרַיִם עֲשָׂה» לֹא הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן:

י: עֲמוּדָיו עֲשָׂה» כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֱהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:

יא: צִיאִינָהוּ וְר־אִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךָ שְׁלֹמֹה בְּעֵטְרָה שְׁעֵטְרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חַתֻּנְתּוֹ וּבְיוֹם שְׁמִתַּת לְבָבוֹ: ס

פרק ד

א: הַנֶּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הַנֶּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ כְּעָדָר הַעֲזִים שְׁגִלְשׁוּ מִתָּר גִּלְעָד:

ב: שְׁנִיךָ כְּעָדָר הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן־הַרְחֻצָה שְׂכָל־ם • מִתְּאִימוֹת וְשֶׁכָּלָה אֵין בָּהֶם:

ג: כַּחוּט הַשָּׁנִי שֶׁפִּתְתֶיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נְאוּה כַּפֶּלֶח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ:

ד: כַּמְגֵּה־לִי דוֹיד צִוְאֶרְךָ בְּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלְךָ הַמְּגוֹן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים:

ה: שְׁנֵי שְׁרָיֶךָ כִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָה הַרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנִים:

ו: עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלְךָ לִי אֶל־תֵּר הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבֹנָה:

ז: כָּלְךָ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: ס

ח: אתי מלכנון כלה אתי מלכנון תבו-אי תשוריו מראש אמנה מראש שגיר וחרמון ממענות אריות
מהר-הי נמרים:

ט: לבבתי אחתי כלה לבבתיני (באחד) באחת מעיניך באחד ענק מצורתיך:

י: מהיפוי דניך אחתי כלה מהטבו דניך מנין נריח שמניך מכל-בשמים:

יא: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתוך כריח לבנון: ס
יב: גון-נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום:

יג: שלחוך פרחס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם-נדרים:

יד: גרדו וכרפם קנה וקנמון עם כל-עצי לבונה מר-ואהלות עם כל-ראשי בשמים:

טו: מעין נמים באר מים חיים ונזלים • מן-לבנון:

טז: עורי צפון וכו-אי תילן הפיחי גני וזלו בשמי ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

פרק ה

א: באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי אכלתי וערי עם-דבשי שתיתי ויני עם-חלבי אכלו
ר-לים שתו ושכרו דודים: ס

ב: אני ישנה ולבי» ער קולו דודי דופק פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שהאשיל נמלא-טל קוצותי
רסיסי» לילה:

ג: פשטי-תי את-כנתי איככה אלבשנה רחצתי את-רגלי איככה אטנפם:

ד: דודי שלח ידו מן-תחר ומעי המו עליו:

ה: קמתי אני לפתח לדודי ויני נטפוד-מור ואצבעתי מור עבר על פפות המנ-עול:

ו: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתי-הו ולא מצאתיהו קראתיו • ולא
ענני:

ז: מצאני השמרים הסבבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את-רדילי מעלי שמרי החמות:

ח: השבעתי אתכם בנות ירושלים אם-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת א-הבה אני:

ט: מה-דודך מדוד הבה בנשים מה-דודך מדוד שכה השבעתנו:

י: דודי צח ואדום דגול מרבה:

יא: ראשו כחם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב:

יב: עיניו כיונים על-אפיקי» מים רחצות בחלב ישבות על-מלאת:

יג: לחנול כ-ערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:

יד: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיל עשת שן מעלפת • ספירים:

טו: שוקיו עמודי» שש מיסדים [על-אדני-פז] מר-אהו כלכנון בחור כארזים:

טז: חכו ממתקים וכלו מתמדים זה דודי וזה ר-עי בנות ירושלים:

פרק ו

א: אנה הלך דודך תיפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך:

ב: דודי יכר לגנו ל-ערוגות הבשם לר-עות בגנים וללקט שושנים:

ג: אני לדודי ודודי» לי הרעה בשושנים: ס

ד: יפה את רעיתי כתרצה נאנה כירושלם אימה כנרגלות:

ה: הסבי עיניך מנגדי שהם הר-היבני שערך כעדר העזים שגלשו מן-הגל-עד:
ו: שניך כעדר הרחלים שעלו מן-הרחצה שכלם • מתאימות ושכלה אין בהם:
ז: כפלה הרמון רקתך מבי-עד לצמתך:
ח: ששים» המה מלכות ושמנים פילגשים ונעלמות אין מספר:
ט: אחת» היא יונתי תפתי אחת» היא לאמה ברה» היא לילד-תה ראה בנות ויאשרנה מלכות
ופילגשים ויהללוה: ס
י: מי זאת הנשקפה כמו-שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנודלות: ס
יא: אל-נגת אגוז יר-דתי לר-אות באבי הנחל לר-אות הפרחה הנפן הנצו הרמנים:
יב: לא ידעתי נפשי שמתני מרפבות עמי נדיב:

פרק ז

א: שובי שובל השולמית שובי שובי ננחה-ך מה-תחזו בשולמית כמחלת המחנים:
ב: מה יפיו פעמך בנעלים בת-נדיב חמוקי ירכיך כמו תלאים מי-עשה ידי אמן:
ג: שר-רך אגן הס-הר אל-יחסר המזג בטנד ערמת חטים סוגה בשושנים:
ד: שני שריך כשני עפרים תאמי צביה:
ה: צנאך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על-שי-ער בת-רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני
דמשק:
ו: ראשך עלוך כפרמל נדלת ראשך כארנמן מלך אסור ברהטים:
ז: מה יפית ומה נעמת א-הבה בת-ענונים:
ח: זאת קומתך דמתה לתמר ושריך לאשכלות:
ט: אמרתלי א-עלה בתמר אחזה בסנסנו ויהיונא שריך כאשכלות הנפן וריח אפך כתפוחים:
י: וחכך פנין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים:
יא: אני לדודי ועלי תשוקתו: ס
יב: לכה דודי נצא השדה גלינה בכפרים:
יג: נשכימה לכרמים נר-אה אם פרחה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את-דדי לך:
יד: הדודאים נתנו-ריח ועל-פתחינו כל-מגדים חדשים גם-ישנים דודי צפנתי לך:

פרק ח

א: מי יתנד כאח לי יונק שרי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא-יבזו לי:
ב: אנהנד אבי-אך אל-בית אמי תלמדני אשקך מינין הרקח מעסיס רמני:
ג: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
ד: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה-תעירו ומה-תערו את-האבה עד שתחפץ: ס
ה: מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דורה תחת תפוח עוררתוך שמה חבלתך אמך שמה
חבלה ילדתך:
ו: שימיני כחותם על-לבך כחותם על-זרו-עך כי-עזה כמות א-הבה קשה כש-אול קנ-אה רשפיה
רשפי אש שלהבתיה:

ז: מים רבים לא יוכלו לכבות את־האֵהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתְּנָן» אִישׁ אֶת־כַּלְהֹן בֵּיתוֹ
בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: ס
ח: אֲחֹת» לְנֹלֵ קִטְנָה וְשָׂרִים [אֵין] לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שִׁדְּב־בְּרָבָה:
ט: אִם־חֹמֶמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ טִירַת» כֶּסֶף וְאִם־הָלֵת הִיא נִצְוֶר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרֹז:
י: אֲנִי חֹמֶמָה וְשָׂרִי כַּמְנַדְלֹת אֲזוּ הָיִיתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: פ
יא: כָּרָם תִּהְיֶה לְשִׁלְמָה בְּבִּי־עַל הַמֶּזֶן • נָתַן אֶת־הַכָּרָם לְנִטְרָיִם אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶל־הַכֶּסֶף:
יב: כָּרְמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֵלֶּף לְךָ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָנִים לְנִטְרָיִם אֶת־פָּרְיוֹ:
יג: הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגֻזִים חֲבָרִים • מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִי־עֵינִי:
יד: בְּרַחוּ דֹרֵי וְדָמָה־לְךָ לְצַבֵּל אֹז לְעֶפֶר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׁמַיִם:

1:4 has a דגש אתי מרחיק in the 1.

1:17 is read with a פתח under the ר.

2:4 is read with a קמץ under the י, a pausal form with a קטן.

5:2 The ר of שראשי contains a דגש.

The word טל is read with a קמץ under the ט, a pausal form with a קטן.